

Kjære dere som ber for og støtter arbeidet i Etiopia!

Addis Abeba, 14.3.2017

Her kommer et første brev til menigheter som støtter NMS sitt arbeidet i Etiopia. Mitt navn er Sonja Küspert og jeg er rådgiver for helseprosjektet "Safe Motherhood". Vi i Etiopia er et team på fem rådgivere som jobber tett og godt sammen og som jobber innen ulike prosjekter.

Arbeidet vårt som drives gjennom partnerkirken Mekane Yesus er variert og har et bredt spekter. Fokuset vårt ligger på å støtte og hjelpe de mest sårbare i samfunnet som minoriteter, kvinner og barn og ungdommer. De fleste aktivitetene skjer i lavlandet langt vest for hovedstaden Addis Ababa, hvor flertallet av innbyggerne tilhører minoritetsgrupper som gumuz, mao og komo. Mange av disse menneskene lever under utfordrende forhold, har ofte lav levestandard og mange er analfabeter. Mange strever med å få nok mat til hele familien og kunne sende barna sine til skolen.

I dette første brevet ønsker vi å fokusere på den delen av NMS arbeidet som omhandler landsbyutvikling og ungdomsarbeidet i Blånildalen.

Det store utviklingsprogrammet Green Livelihood (Green LiP), har mange forskjellige aktiviteter innen landbruk og miljø, helse, støtte til utdanning og styrking av grasrotorganisasjoner og lokalsamfunn. Et eksempel på dette arbeidet kan illustreres gjennom historien om bonden Taha Getesa som NMS rådgiver for Green LiP, Sophie Küspert-Rakotondrainy, deler med dere:

At det nytter å samarbeide for å komme ut av fattigdom, har bøndene funnet ut. Når lokalsamfunnet hjelper hverandre går utviklingen videre uten ekstern hjelp. Dette er Taha Getesa (45) et godt eksempel på.



Her er bonden Taha sammen med døtrene sine på maisåkeren.

Taha Getesa er fra en liten landsby som heter Kongilo nord for Begi i vest-Etiopia. Da landsbyutviklingsprosjektet begynte å jobbe med Kongilo landsby, var Taha og hans nabolag ikke blant de utvalgte modell-bøndene.

- Jeg var skuffet og litt sint da jeg hørte at vi ikke kom til å få direkte støtte. Jeg var veldig motivert til å bli en bedre bonde for å få nok mat og penger til familien, forteller han. Dessuten så jeg at bøndene som jobbet tett med prosjektet hadde bedret levevilkår etter kun én avling.

Etter at prosjektet hadde jobbet i omtrent ett år hørte Taha om et kurs i klima-smart jordbruk. Han var ikke personlig invitert, men møtte likevel opp og satt litt avsesides for å lytte.

- Måten prosjektarbeiderne snakket med bøndene på var både forståelig og respektfull. Så jeg bestemte meg for å snakke med dem etter kurset. De ble så glade for at jeg tok kontakt! Jeg ba dem om råd, og de delte gladelig med meg.

Taha fikk støtte fra bøndene som hadde jobbet med prosjektet, og han begynte å kopiere deres jordbruksmetoder. Bøndene delte erfaringer med hverandre, og ved neste innhøstning hadde Taha oppnådd samme nivå som modell-bøndene.

- Jeg som aldri hadde hatt nok mat hadde plutselig et overskudd av mais som jeg kunne selge på markedet! Jeg har fem barn, og de som er i skolealder - både gutter og jenter - kan nå gå på skolen.

Taha og hans naboer har ikke bare fått bedre avlinger og inntekter. De har begynt å samarbeide bedre fordi de ser at det nytter å hjelpe hverandre og dele erfaringer. I tillegg har lokalsamfunnet, som nesten utelukkende er muslimer, fått et bedre forhold til kristne organisasjoner.

- Prosjektarbeiderne gjorde aldri en sak ut av religionen vår. Jeg ser nå at de bare vil gi oss bedre levevilkår. Det setter jeg stor pris på.

I distriktsbyen Kamashi ble det for noen år siden bygd et ungdomssenter. Senteret er et møtested for alle ungdommer uansett hvilken folkegruppe de tilhører, om de er jenter eller gutter eller tilhører ulike religioner. Her kan de spille volleyball sammen og benytte seg av biblioteket. Hver gang vi kommer til ungdomssenteret er det fullt av ungdommer, og det er tydelig å se at senteret er ikke bare et hus, men et sted fylt med liv og aktivitet.



Det er liv ved ungdomssenteret. Ute spilles det volleyball og bordtennis og på biblioteket sitter ivrige elever og gjør lekser, bruker oppslagsverk eller leser en god bok. De fleste har ikke muligheter til slikt hjemme, de mangler elektrisitet, bøker, bord og stoler eller det er mye støy fra småsøsken. På biblioteket kan de konsentrere seg om leksene.

Hver sommer er det en leir ved senteret: Summer Together. Ungdommer fra Norge (Team Etiopia, NMS U) kommer for å være sammen med jevngamle fra Blånildalen. De blir godt kjent gjennom ulike aktiviteter; leker, engelsk opplæring, førstehjelp, dataopplæring, ballspill osv. Her kan en muslimsk jente være på samme lag som en kristen gutt – og de lærer gjensidig toleranse og respekt, og å verdsette mangfold. Henriette Saga fra NMS U har deltatt på "Summer Together" leiren to ganger. Hun sier følgende:

- Det er så gøy å se hvor godt vi samarbeider til tross for språk- og kulturforskjeller under denne sommerleiren. Disse "forskjellene" ble veldig uviktige – det var ikke snakk om nordmann og gumuz eller oromo eller mao, ikke kristen eller muslim... Fordi vi var alle ungdommer i et felleskap, og det vil vi fortsette å være.



Det er mye liv i ungdommene! De hopper og spretter og har det gøy sammen. Lagene er blandet: gutter og jenter er sammen, oromo, gumuz, mao og komo, kristne og muslimer. Til tross for språkforskjeller er det ikke problemer med samarbeidet.

Lederne for ungdomssentrene i Kamashi og Koncho i Blånildalen, Hambisa Ayana og Lozran Ayana, befinner seg for øyeblikket i Sør Afrika. De er på disippeltreningskole (DTS) med Youth With A Mission (Ungdom i Oppdrag) i Muizenberg utenfor Cape Town. Der får de et 3 måneders kurs med påfølgende praktisk innsats i Uganda. Skolen skriver:

- Disippeltreningskolen er mer en opplevelse enn en skole. [...] I løpet av DTS vil du reise inn mot Guds hjerte. Denne reisen involverer å se Gud, deg selv og andre slik Gud gjør. [...] I sentrum til hver DTS er dette ... å kjenne Gud og gjøre Ham kjent.



Gumuz ved havet i Sør Afrika. Her er Mparany (f.v.) sammen med Hambisa fra Kamashi og Lozran fra Blånildalen.

Når rådgiveren for ungdomsarbeidet i Blånildalen Mparany Rakotondrainy og NMS representanten Klaus-Christian Küspert besøkte Hambisa og Lozran ved skolen i februar kunne de se at ungdommene fra "dalen" hadde vokst enormt bare i løpet av 6 uker. Hambisa er mest opptatt å kunne gi et bedre variert tilbud for ungdommene ved ungdomssenteret i Kamashi, mens Lozran har oppdaget misjonæren i seg. Han kan ikke vente med å forkynne om Jesus og dele det glade budskapet med ungdommer over hele verden.

I neste brev skal vi fokusere på kvinnearbeidet NMS gjør i Etiopia. Rådgiver Marit Breen vil informere og dele historier om dette viktige arbeidet.

NMS Etiopia har endelig en blogg på plass! Her skal vi legge ut minst en ny artikkel hver uke. Ved å gå inn på www.nms.no/etiopia kommer du direkte til bloggen. Nede på bloggen kan du registrere deg under "Følg bloggen" og blir varslet på mail når vi legger ut nye artikler.

Jeg hilser med 2 Korinter 1, 21-22: "Gud er det som gjør både oss og dere faste i troen på Kristus, og som har salvet oss. Han har også satt sitt segl på oss og gitt oss Ånden som pant i våre hjerter."

Med vennlig hilsen på vegne av hele NMS staben i Etiopia,

Sonja Küspert

P.S.: Hvis dere vil ha bildene i originalstørrelsen f.eks. for menighetsbladet, vær så snill og skriv til meg, så sender jeg bildene.